

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir și Nicolaev Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Pavlov Victor în numele inculpatului Dimitrov Alexandru, împotriva sentinței Judecătorei Centru mun. Chișinău din 06 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2013, în cauza penală privind-l pe

Dimitrov Alexandru Chiril, născut la 05 februarie 1976, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Pandurilor 19, ap.8.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 27.07.2011 – 06.12.2012 (prima instanță)
2. 01.02.2013 – 25.03.2013 (instanța de apel)
3. 26.06.2013 – 04.09.2013 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 06 decembrie 2012, Dimitrov Alexandru a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6000 lei.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Dimitrov Alexandru în beneficiul lui Hergelegiu Natalia a prejudiciului material în sumă de 6870 lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit, că Dimitrov Alexandru la 09.04.2011, în jurul orelor 11.00, aflându-se în maxi-taxi nr. 171, ce se deplasa pe str. Tighina - intersecția cu str. Columna mun. Chișinău, având intenția însușirii bunurilor altei persoane, folosindu-se de neatenția cet. Hergelegiu Natalia, tainic i-a sustras din geantă bunuri în valoare de 5850 lei, astfel cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care s-a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care Dimitrov A. să fie condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art.70 Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că instanța de fond, la aplicarea pedepsei sub formă de amendă, nu a ținut cont de faptul, că infracțiunea săvârșită de către Dimitrov A. prezintă un

pericol social sporit, iar nesancționarea aspră a acestui gen de infracțiuni poate servi drept stimul pentru săvârșirea unor noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2013 a fost admis apelul, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dimitrov A. a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat, că instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului Dimitrov A., nu a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76 Cod penal, de faptul că Dimitrov A. a fost anterior condamnat de mai multe ori, fiindu-i stabilite pedepse sub formă de amendă, precum și condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de probă de un an, pedeapsă care a fost executată, însă ulterior inculpatul iarăși a comis infracțiuni similare, astfel corectarea și reeducarea lui este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate.

5. Hotărîrile nominalizate sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Pavlov Victor în numele inculpatului Dimitrov Alexandru, prin care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penal, s-a solicitat casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei, invocîndu-se că atît instanța de fond, cît și cea de apel eronat au apreciat probele administrate în cauza dată; nu a fost audiată partea vătămată, Hergelegiu Natalia, fapt ce a dus la lezarea dreptului inculpatului la un proces echitabil, deoarece infracțiunea comisă de Dimitrov A., conform art. 16 Cod penal, se consideră mai puțin gravă, astfel admite posibilitatea împăcării părților.

6. Verificînd argumentele recursului ordinar declarat în raport cu actele cauzei, Colegiului penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Drept temei pentru recurs, recurentul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, adică cazul în care cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate.

Acest temei, însă, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, deoarece din materialele cauzei rezultă, că la examinarea cauzei în instanța de fond, conform procesului verbal al ședinței de judecată din 07.06.2012 (f.d. 50-52), partea vătămată, Hergelegiu Natalia, a fost prezentă. Ulterior, din procesul verbal al ședinței de judecată din 08.06.2012, rezultă, că partea vătămată, Hergelegiu Natalia (f.d. 55) a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, din motiv că pleacă peste hotare.

Conform art. 319 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei poate avea loc numai dacă părțile sînt legal citate și procedura de citare este îndeplinită.

Alineatul (2) al aceluiaș articol, prevede că partea prezentă la un termen de judecată nu mai este citată pentru termenele ulterioare, chiar dacă va lipsi la vreunul dintre aceste termene.

Astfel, instanța de recurs conchide, că dacă partea vătămată, fiind legal citată (f.d. 82, 91), nu s-a prezentat la ședințele de judecată ale instanței de apel, aceasta nu împiedică judecarea cauzei în lipsa acestei părți, în cazul în care legea permite judecarea cauzei în lipsa ei, îndeosebi aceasta se referă la partea vătămată.

Art. 323 alin. (4) Cod de procedură penală, prevede că la cererea întemeiată a părții vătămate, instanța o poate elibera de prezența la ședința de judecată, obligînd-o să se prezinte la un anumit termen stabilit pentru audierea ei. De aici rezultă că, participarea părții vătămate la judecarea cauzei penale este obligatorie în cazul în care ea insistă la realizarea dreptului său de a participa la proces. Dacă cauza poate fi judecată în lipsa părții vătămate fără a-i leza drepturile și interesele acesteia, instanța dispune judecare cauzei în lipsa ei.

Aceeași soluție o deducem și din prevederile alin. (2) al art. 331 Cod de procedură penală, care stipulează că la luarea hotărîrii privind amînarea ședinței, președintele numește data, ora și locul ședinței, iar părțile și persoanele prezente la această ședință sînt obligate să se prezinte la data numită fără a fi citate suplimentar.

Astfel, conform procesului verbal din 04 martie 2013 (f.d. 85-86), instanța de apel a dispus amînarea cauzei din motivul imposibilității examinării cauzei în lipsa părții vătămate și a inculpatului.

Conform procesului verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 25 martie 2013 (f.d.104), fiind soluționată posibilitatea examinării cauzei în lipsa părții vătămate, Hergelegiu N., avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului Dimitrov Alexandru a considerat posibilă examinarea cauzei, iar inculpatul Dimitrov A. a lăsat la discreția instanței această posibilitate.

Deasemenea, Colegiul penal consideră, că este fără suport probator argumentul recurentului privind posibilitatea aplicării prevederilor 109 Cod penal în prezenta cauză penală, deoarece partea vătămată, Hergelegiu N., a fost prezentă la examinarea cauzei în instanța de fond, fapt confirmat prin procesele verbale din 07.06.2012 (f.d. 50), din 08.06.2012 (f.d.55), din 10.10.2012 (f.d. 60), deci inculpatul Dimitrov A. a avut posibilitatea reală de a se împăca cu partea vătămată, însă nu s-a folosit de acest drept.

În concluzie, Colegiul constată, că instanțele de judecată întemeiat au constatat că acțiunile inculpatului Dimitrov Alexandru constituie componența de infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod Penal.

La capitolul stabilirii pedepsei, instanța de recurs constată justă concluzia instanței de apel privind aplicarea unei pedepse privative de libertate, ținînd cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76 Cod penal, mai mult, Dimitrov Alexandru anterior a comis infracțiuni similare, din care motive a considerat, că corectarea și reeducarea este posibilă doar în condițiile de izolare de societate.

Colegiul consideră, că temeiul prevăzut de pct. 5) alin. 1) art. 427 Cod de procedură penală, la care se referă autorul recursului, nu este aplicabil din punct de

vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată, că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele sus menționate, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul Pavlov Victor în numele inculpatului Dimitrov Alexandru și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Pavlov Victor în numele inculpatului Dimitrov Alexandru, împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 06 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2013, în cauza penală privind-l pe Dimitrov Alexandru Chiril, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 septembrie 2013.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie